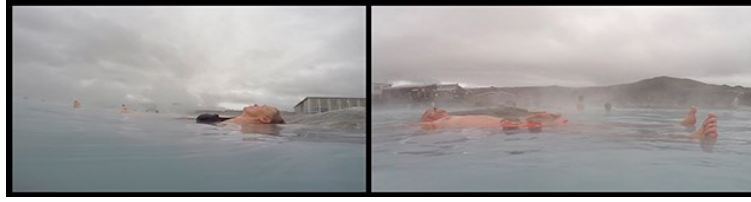

2017

Norditalien

2017

Norditalien

Af: Livsnyderne – Rita & Mogens Lauritsen

Forord

'En overraskelse, hvis du har lyst – og vi kan magte det!'

Sådan skrev min mand for 10 år siden til mig til på mit fødselsdagsbrev.

Overraskelsen var to billetter til operaen *'Aida'* i Arenaen i Verona, og det blev starten på et vidunderligt afhængighedsforhold... samtidig hermed blev også mit ønske om en vandretur i Cinque Terre Nationalpark opfyldt. En vandretur mellem de fem skønne små landsbyer, der alle er klistret fast på stejle klippeskråninger med forunderligt smukke udsigter til azurblåt hav, vinterrasser og olivenlunde.

Og i august 2017 gentog vi de magiske oplevelser i Norditalien, med vandretur, operaer og idyl ved Lago di Tenno. Vi kunne atter godt 'magte det' og vi havde 'stor lyst' – det blev en herlig tur.

Norditalien 7.8.2017 - 15.8.2017
Cinque Terre Hiking
Verona Opera
Lago di Tenno Afslapning

2016 Rita & Mogens Lauritsen
Forlag: Livsnyderne
2017 - 1. udgave
<http://www.Livsnyderne.nu>
Livsnyderne@tdi.nu

1. dag tirsdag d. 7. august 2017

Kl. 03.45 insisterede vækkeuret på, at vi stod op! Hurtigt brusebad og afsted til toget i Nyborg med afgang kl. 05.01.

En smuk stille klar morgen, hvor 'guld månen' med sit gyldne lys bød godmorgen.

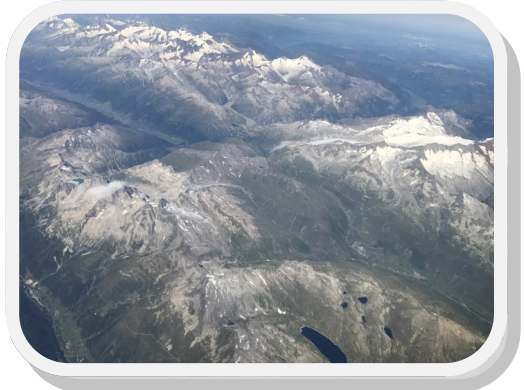
Og det var, medens jeg stod på perronen, jeg pludselig blev helt kold og klar over, at jeg havde dummet mig noget så gevaldigt! Jeg havde i sidste øjeblik byttet om på mine rygsække, og det betød, at jeg var kommet afsted uden min pung med diverse bankkort, og det gule og det blå sygesikringsbevis. Øv!

Toget rullede ind på perronen, vi steg om bord, og jeg slap for at vise ID for den elektroniske billet, og heldigvis har Mogens jo alle sine bankkort med, og jeg har jo ikke tænkt mig at få brug for sygesikringskortene. Og selvfølgelig har Mogens som vanligt sørget for at mit pas er med!

Og nu er vi på vej med Ryan Air – 2 timers flyvning til Bergamo, og alt er ok ombord.

Vi blev opgraderet til en Fiat 500 Stationcar med cruise! Fin lille bil.

Ad smalle snoede bjergveje nåede vi de sidste 50 km til smukke Manarola, en af Cinque Terres små kystbyer. Omkranset af vindrue terrasser ligger den dybt nede i en slugt på sorte klipper helt ud til havet, med en lille klippekold i vandet ud for byen.

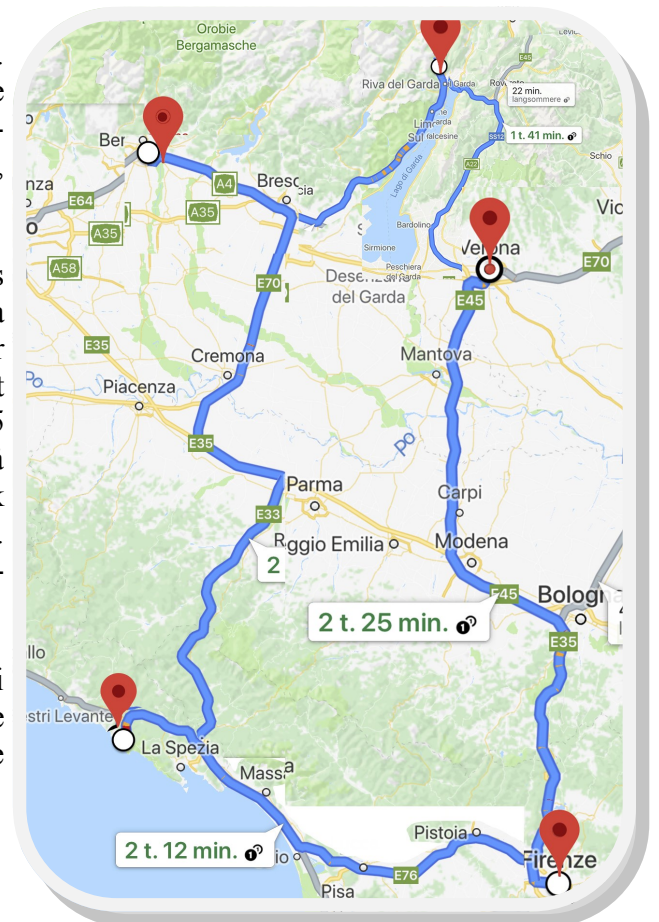
Cinque Terre, er en nationalpark, og kan oversættes til 'De fem byers land'. Det er Monterossa, Vernazza, Corniglia, Manarola og Rio Maggiore. Alle klister de sig fast på stejle klippeskråninger, hvor der er olivenlunde og terrasser til vinranker. Her produceres druer til hvidvinen 'Cinque Terre'!

En vandretur fra by til by byder på fantastiske udsigter og sved på panden. Det husker vi som en vidunderlig tur, vi tog for 10 år siden, og nu skal vi opleve det hele igen.

Vores Air BnB vært har været svær at kommunikere med. Mangelfuld besvarelse på dårligt engelsk, og info om nøgle og adgang til lejlighed fik vi først på selve dagen trods forespørgsel herom 2 døgn tidligere. Godt vi havde eget net, ellers problematisk.

Dertil også dårlig og fejlagtig beskrivelse af parkerings mulighed. Hun skrev, vi kunne parkere 100 m fra lejligheden.... Men det viste sig, at det kun var p plads for residents, så vi blev verftet væk. Så vi måtte tilbage op af det stejle bjerg, ca. 700-1000 m opad, til en betalingsplads til 35 € for 2 døgn. Denne vært får ikke 5 stjerner af os. At det så yderligere var rigtig svært at finde lejligheden, og at vi fik bid fra væggelus med os, ja, det trækker da yderligere ned. Desuden ingen air condition, så vi svedte bravt med dagstemperatur på 34° C, der så 'fint' varmede lejligheden op!

Lejligheden lå dog centralt og var en del af ferie mylderet i smukke Manarola. Aftenen bød på herlige hvidvinsdampede muslinger og en smilende kvik betjening. Vi skal nok vænne os til varmen.

2. dag tirsdag d. 8. august 2017

Tidligt op, vandrestøvlerne på, rygsækken pakket, især med 3 liter vand, og så afsted gennem den lange tunnel til lokaltoget til Corniglia. Desværre er stien mellem Corniglia og Rio Maggiore skredet ned, og vi vandrer derfor fra Corniglia til Vernazza og videre til Monterossa.

Smuk, dejlig, varm, varm tur, op og ned af mange skæve stentrin. Det gav kamp til benmusklerne. Turen er såmænd ikke så lang, 9 km, men det vanskelige terræn betød, at vi travede reelt i 5 timer og jo længere op på dagen vi kom, jo varmere blev det. Tror det var 35-36° C midt på dagen. Hver en lille skyggeplads gav anledning til en lille pause.

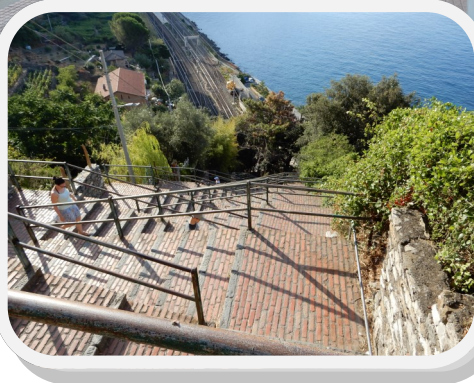
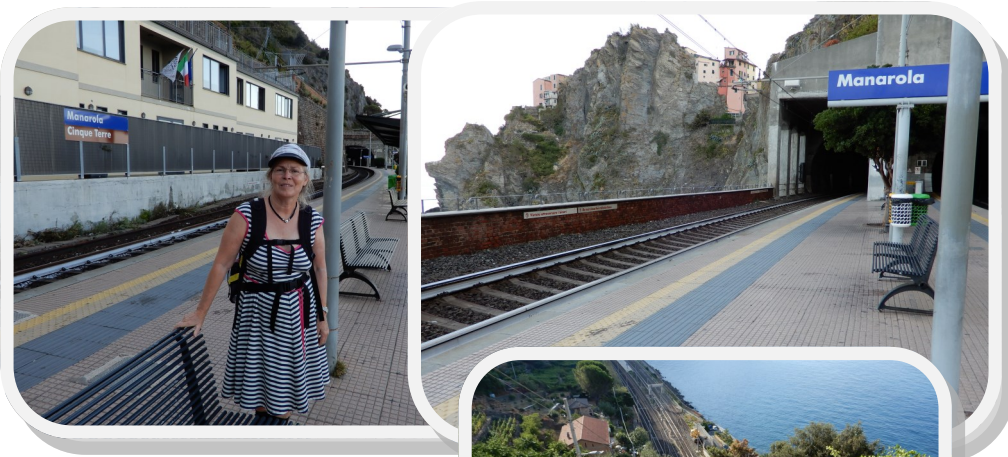
En lille sjov/mærkelig oplevelse.

Vi stod af toget i Corniglia kl. 8.15. Der var heldigvis et toilet, på stationen, inden den lange travetur, uden faciliteter undervejs.

Men nej! Stationsfolkene gjorde opmærksom på, at toiletterne først åbnede kl. 09.00.... og sådan var det bare!

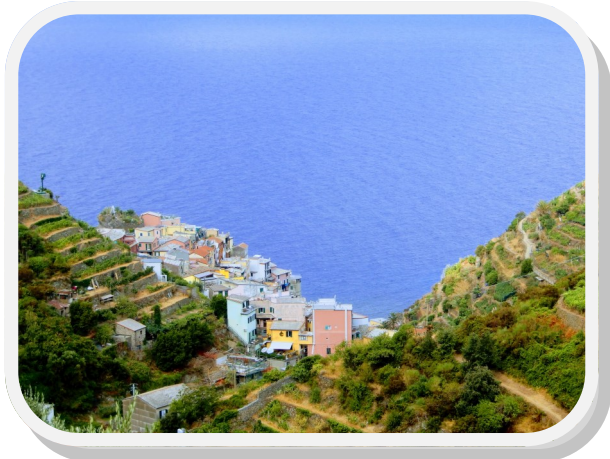
Corniglia nærmest hænger dramatisk på en fremskudt klippe højt over havet. Herfra er fantastiske udsigter.

Vernazza er nok den smukkeste beliggende af de fem små byer. På en halvø ligger bådehavnen, landsbykirken med et ottekantet klokketårn og ruinerne af et lille fort og farvestrålende sammenbyggede huse. I Vernazza fik vi kolde drikke på havnen, og faldt i snak med en svensker, hvis søn og kone vandrede modsat os. Han fortalte, at sønnen havde 15 års fødselsdag i dag. Og det var ganske morsomt at ønske Tillykke med fødselsdagen, da vi hørte et par svenskere nærme sig. De blev fuldstændig overrumplede!

Vi stred os ad de smalle klippestier op og ned, de sidste kilometer til Monterossa. Så mange smukke synsindtryk fik vi med os på turen, og trætte ben og kroppe. Det var en pragt-fuld udfordrende vandretur.

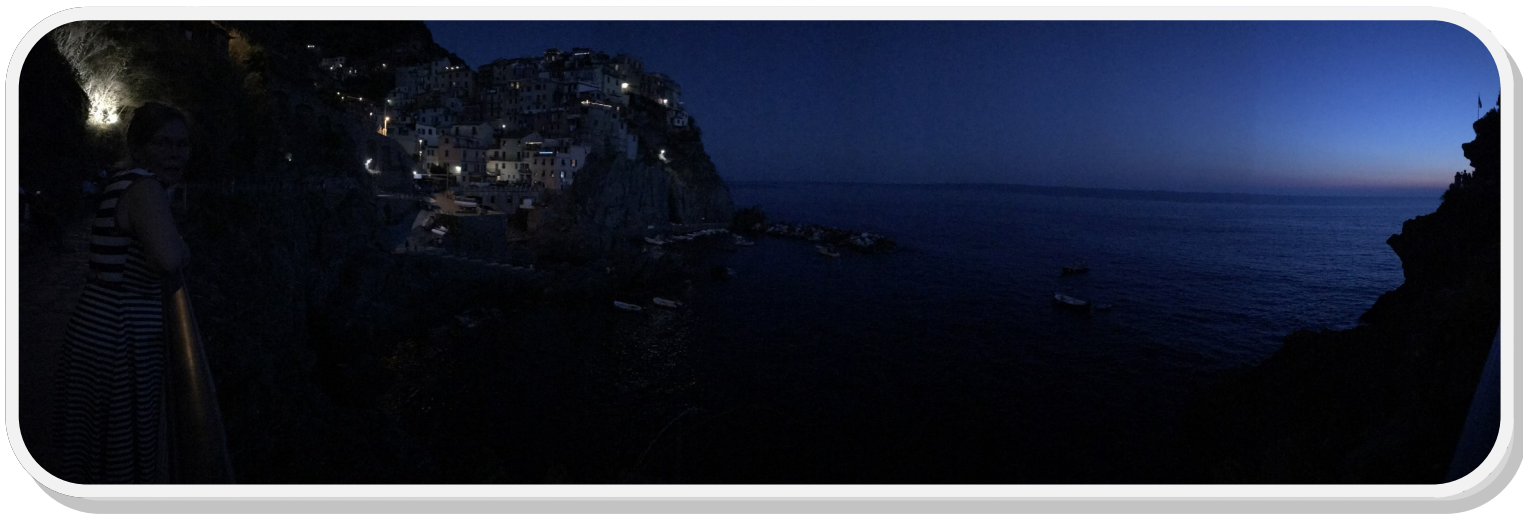
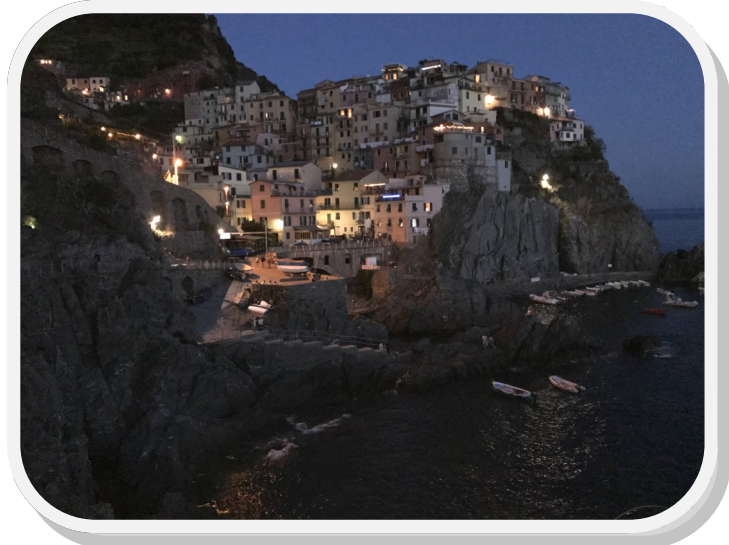
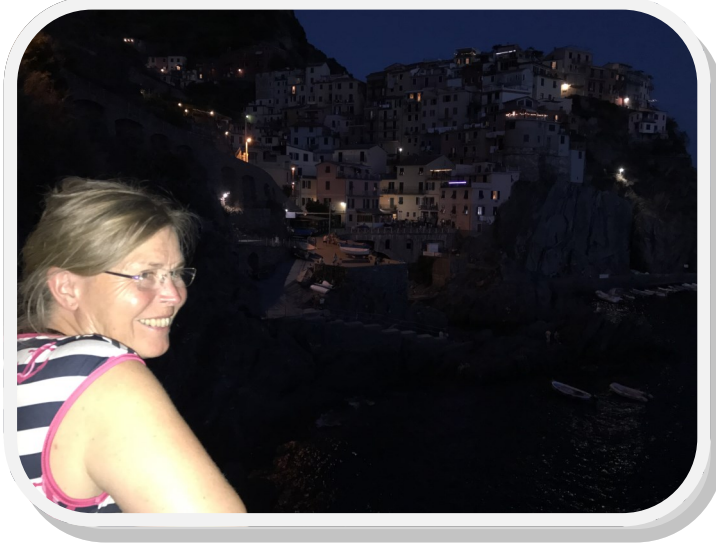
De sidste kilometer kunne vi se ned på Monterossa, (1.700 indbyggere), den største og vestligste by af Cinque Terre byerne og den eneste med en bred sandstrand. Vi spottede blå/hvide strandparasoller med en hvid sandstrand.

Jeg gik og fablede og fantaserede om lykken og velbehaget ved at kunne glide ned i vandet og mildne sved og ømme muskler. Og det samtidig med at Mogens nærmest trak mig nedad, de sidste alt for høje trin for mine trætte korte ben, og mit meget varme hoved!

Og Yes! Det lykkedes. Åh, at læne sig tilbage i en liggestol under parasollens skygge... og efter nogle minutter få kræfter til at snøre vandrestøvlerne op og *befri* fødderne. Det var herligt!

Næste skridt var omklædning til badetøj, som vi heldigvis havde medbragt, og velværet ville ingen ende tage, da vi lå og flød rundt i det pænt lune Liguriske Hav. Vi blev på stranden et par timer, inden vi trætte og veltilpasse tog toget – med air condition! Hjem til Manarola på blot sølle 13 minutter (at tænke sig vi brugte 5 timer). Vi sluttede dagen med et solidt måltid risotto på havnen i Manarola, mens solen langsomt gled ned i havet.

3. dag onsdag d. 9. august 2017

Vågnede op til lyden af regnvejr. Troede vi da, men det var bare byens kloaksystemer, der blev skyllet igennem!

Vi slæbte rullekufferter og rygsække op af bjerget til vores bil. Vi svedte, og kunne godt lige mærke de trætte benmuskler fra i går.

På vores vej til Pian di San Bartolo-Trespiano til næste overnatning leger vi lige turister i Pisa. Vil så gerne op i det skæve tårn. Sidst vi var her for 10 år siden, var det under reparation og ikke muligt at komme op i.

Det kom vi så heller ikke denne gang. Det var **en** varm heksekedel af turister, næsten umuligt at komme frem eller tilbage. Alle skulle fotograferes foran tårnet, og næsten alle stod også i kø for at komme ind i og op i tårnet. Vi opgav og nøjedes med synet og *vores* fotos foran Det Skæve Tårn, og beundrede ligeledes den smukke kirke overfor tårnet. Så kunne vi da lige smutte ind at se den! Men nej, her var køen lige så lang.

Nu gruer vi lidt for vores plan om at være turister i Firenze i morgen. Hvis der er samme antal turister og samme sol og varme, så

Kl. 15.00 fik vi nøgle og intro til vores lille fine, lyse og venlige lejlighed, og det endda med air condition til en pris af kr. 721,- for 2 nætter for 2 personer. En helt anderledes imødekommenhed.

Hos den lille lokale alimentation, der så absolut intet engelsk kunne, men var venligheden selv, fik vi kaffe og kage for 4 €, og købte velsmagende Chianti Classico til 11 €. Vi har dovnet, slappet af, skrevet dagbog, nydt nogle dejlige timer i lejligheden.

Vi fulgte vores værts anbefaling om at finde et spisested i den lille hyggelige by Fiesole, 10 minutters kørsel herfra. Fra Fiesole en smuk aftenudsigt ind over Firenze med den store *Duomo* knejsende højt over byen.

Duomo, sådan kaldes *Cattedrale di Santa Maria del Fiore*. Det er domkirken i Firenze. Man begyndte at bygge katedralen i 1296 og den stod færdig i 1436. Den er bygget i gotisk stil og har en enorm kuppel - *La Cupola del Duomo di Firenze*, som er næsten 100 m høj og har en indre diameter på 45 meter.

Det er den 3. største domkirke i verden, kun overgået af Peterskirken i Rom og St. Pauls i London. Den vil jeg rigtig gerne ind at se.

Det blev til en sprød og lækker italiensk pizza til aftensmad og en flot solnedgang over Firenze og *La Cupola* på turen hjemad.

Hov, glemte da lige at notere, at tp. kl. 15.00 nåede op på 39° C og ned på hele 35° C kl. 18.00! Det er da sommer!

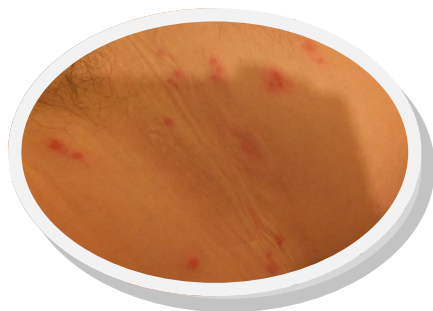
4. dag torsdag d. 10. august 2017

Herlig kølig nat, om end vore væggelus bid 'vækker' os med trang til at klø, klø, klø....

Vi fravalgte Firenze grundet varmen og de mange turister.

I stedet for gik turen gennem hele det skønne Chianti område. Storslåede vidstrakte udsigter til olivenlunde, cypresser og selvfølgelig vinmarker, så langt øjet rakte. Smukt og betagende.

Den ene vinbonde (vingård) efter den anden indbød til *wine tasting*, og vort spontane valg blev *Corte Di Valle*, hvor vi smagte dejlig Chianti Classico, og selvfølgelig en Super Toscaner, som vi meddelte nærmest var en *familiesmag*. Takket være Beate!

Vi fik også forklaring og rundvisning i de forskellige vinkældre og endte naturligvis med at indkøbe 2 fl. Super

Toscanere, som skal med til opera i Verona. De må dog lide den tort, at blive *omflasket* til en plastic flaske. Intet glas må medbringes i Arenaen af sikkerhedsmæssige grunde.

Vi besøgte dernæst byen Greve in Chianti. Smuk gammel by med en *Enoteca* (vinsmagekælder) fra 1893. *Enoteca Falorni* er navnet, og det **må** man besøge! Mod betaling gik vi rundt med vort vinglas og tappede små bitte smagsprøver, prismæssigt varierende fra 0,90 € til 8 €. Smagsprøven var på 25 ml, altså blot en mundfuld! Vi gik efter skønne Chianti Classico og Super Toscanere og en Amarone. Samtidig hermed fik vi et herligt tapas bræt med diverse oste, *cold cuts* (skinke, kød) og hvidløgsbrød og flutes.

Vores lille Alimentation, hvor vi nu blev genkendt, havde naturligvis lige den Chianti Classico, som vi som den første smagte i *Enoteca Falorni*, og oste dertil. Det skulle vi da have. Men det kneb med vort italienske. Hurtigt blev vi hjulpet på vej med om det skulle være 'Muuh' eller 'Bææh' ost?

5. dag fredag d. 11. august 2017

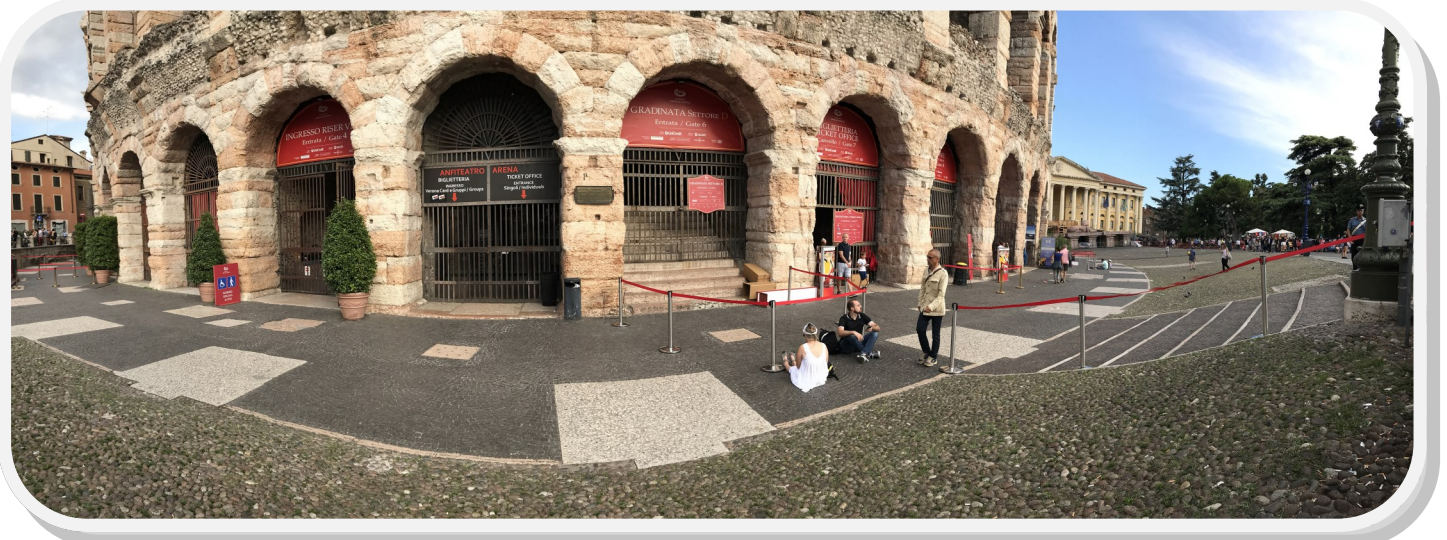
Så blev der indkøbt antihistamin og kortison creme for 33,47 €! I håb om, at vi kan få ro på alle vore bid. Vi plages voldsomt af væggelus!

Ad en snoet, kringlet, højt beliggende og meget smuk bjergvej – *Della Futta* – nåede vi frem til vort overnattingssted i Verona. Nemt at finde og med koder til gitterport og dør kom både bil og mennesker godt indenfor. Det var dog med tungen lige i munden, at Mogens kringlede Fiat'en ind i haven.

Vi fik et fint stort værelse med en god balkon ud til haven. Her sad vi mange stunder både morgen og aften. I et lille bitte hjørneskab fandtes et indbygget bad og toilet. Lille bitte, men funktionelt og helt vores eget.

Det var varmt, men der var lovet regn og torden, så paraply og regnfrakke måtte med i operaen, sammen med Super Toscaneren i plasticflasken og flutes og ost.

Kl. 18.00 satte jeg mig i kø, som den første, ved indgang 6 i afsnit D. Og kl. 19.00, da døren gik op og sikkerhedskontrollen gik i gang, kom vi da også ind som de første. Gode stenpladser midtfor og en smuk og fin aften gik i gang.

Vi nød vores opera picnic i fulde drag og fra kl. 20.45 til 23.30 lod vi os betage af den fortryllende opera Madame Butterfly af Puccini. Der var helt tyst og alle holdt vejret til sidst, enestående, smukt, tragisk og bevægende. Jeg var vist ikke den eneste, der blev ramt i hjertet og fældede en lille tåre.

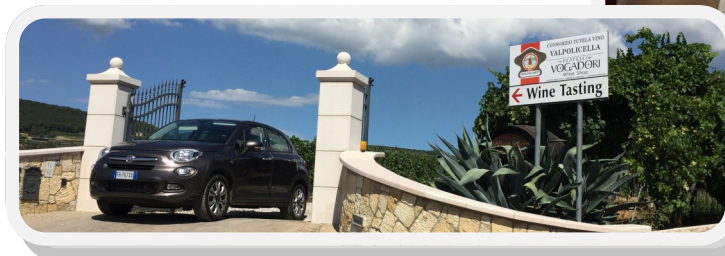
Vi travede de 25 minutter hjemad gennem Veronas nu behagelige aftenluft. Byen var fuld af liv og mennesker. Og regnen, ja den udeblev!

6. dag lørdag d. 12. august 2017

Morgensol og morgenkaffe på balkonen. Dagen planlægges med flere dejlige oplevelser.

Vi kunne ikke dy os... vi måtte besøge Fratelli Vogadori Amarone Vingården i byen Negrar midt i Valpolicella området. Der, hvor vi boede sidste år. Det var lige så smukt beliggende, som vi huskede. På en bjergskråning, omgivet af vinmarker.

Vingården drives af 3. generation, brødrene Alberto, Gaetano og Emanuele. Brødrenes farfar opkøbte jorden, lige efter 2. verdenskrig. Lige siden har produktionen af disse skønne vine været i Vogadori's hænder. Alle druerne fra de 10 hektar marker håndplukkes.

Og de forskellige vine smagte bestemt også lige så godt, som vi huskede. Valpolicella Ripasso, Amarone og vinen Rita, en hvid dessertvin produceret af Garganega druer og dedikeret til Vogadori brødrenes mor Rita, og Raffaello, som er navnet på brødrenes far. Raffaello vinen er en hyldest til brødrenes far, en vin i smag med Amarone. Den er fremstillet af flere forskellige druer, bl.a. corvina, corvinone og rondinella, og lagret i italienske kirsebærtønder.

Og hov, så kom til at bestille et par flasker vin, der blev sendt hjem til Kerteminde. Nogle skal gemmes til jul!

Dernæst sen frokost i San Vigilio, vores lille bitte favorithavn på Gardasøens sydlige side. Også det blev et skønt gensyn, og var hele den sneglende bilkø værd. Vi sugede stemninger til os på den lille havnemole og nød udsigt, mad og rosévinen Bardolino Chiuretto.

Vi sluttede aftenen af med en herlig reprise fra i aftes. Dog med to små ændringer. Denne aften stod Mogens i kø og operaen var Verdi's Nabucco.

Arenaen i Verona er verdens største opera. Det gamle amfiteater, som er opført i år 30 e. Kr., kunne i romersk tid rumme op til 25.000 tilskuere. Nu om stunder er der plads til op mod 22.000 tilskuere, hvoraf langt den største del sidder på de oprindelige stentrin op langs siderne.

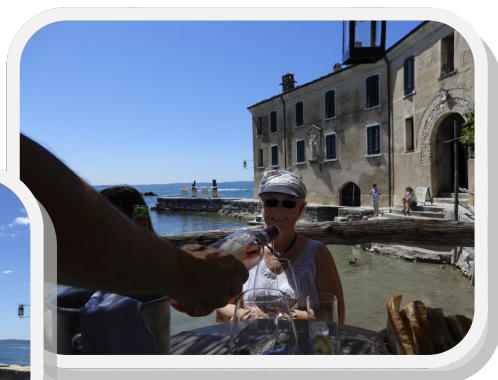
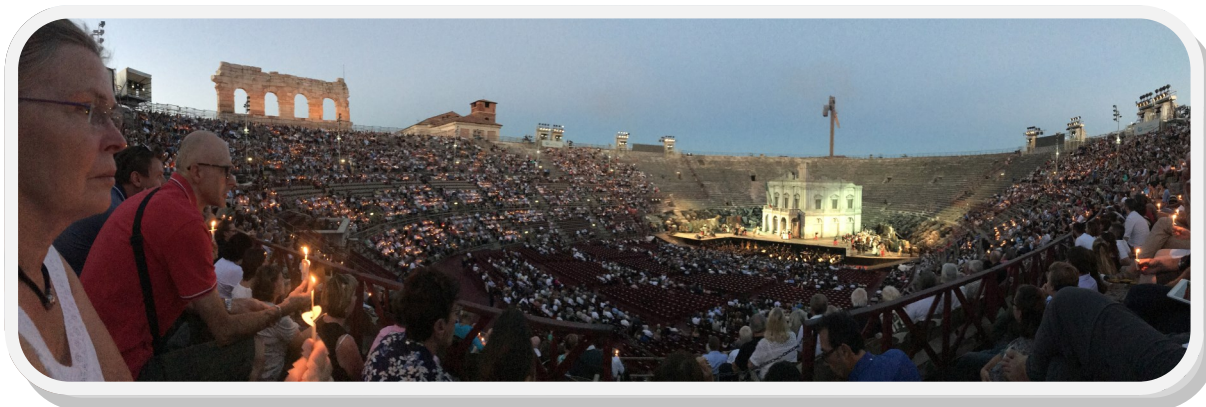
Det er svært at gøre sig begreb om arenaens størrelse, men man kan prøve at forestille sig, at der ofte er 300-400 sangere og statister på scenen, og at den fantastiske akustik gør, at sangerne kan synge hele teatret op uden elektroniske hjælpemidler.

Arena di Verona blev til at begynde med brugt til gladiator kampe og til afbrænding af kristne.

I aften var der ingen vind, og det var fantastisk at se alle de små tændte lys, da tussmørket satte ind. Publikum tænder små lys, som de får foræret ved indgangene - alle opfordres til at tænde dem i mørket inden første akt, for at mindes de kristne, der led martyrdøden, netop her, hvor vi nu fornøjes med opera. Den første opera fandt sted i 1913. Det var *Verdis Aida*, som for mange i dag står som arenaens opera. Siden begyndelsen af 1980'erne har den da også været på programmet næsten hvert eneste år.

Men vores aftens opera var *Nabucco* og publikums jubel ville ingen ende tage, da det bedste kendte nummer fra operaen, det hebraiske slavekor sang *'Va pensiero, sull'ali dorate'* = *'Flyv, tanke, på gyldne vinger'* Og blev gentaget. Wauw! Sikken oplevelse. Et sus gik gennem hele arenaen og hårene rejste sig i nakken.

Det var smukt.

7. dag søndag d. 13. august 2017

Dejlig morgenkaffe på vores balkon og så afsted til Lago di Tenno 10-15 km nord for Gardasøen. Blot en times kørsel på motorvejen, troede vi da! Men nej... 3 timers køkørsel. Først de sidste 10 km ad en snoet smuk bjergvej, nord for Riva del Garda til Lago di Tenno, blev der luft mellem bilerne.

Godt trætte, varme og en anelse pirrelige ankom vi til vort sidste Air BnB sted ved Lago di Tenno. Og sikken sød ældre værtinde. Fin

modtagelse og straks lavede hun italiensk kaffe til os, og serverede det på en skyggefuld plads i haven med udsigt til smukke, turkisgrønne Lago di Tenno. Det gav ro i sjælen at lande her. Hvilket herligt sted.

Lago di Tenno beskrives som en azurblå-turkis juvel i Trentino landskabet. Søen har en næsten perfekt rund form, ligger 570 m over havet og dækker et område på 250 ha og er ca. 15 m dyb. I forhold til vandstanden om sommeren kan efterårsregn og smeltevand for eksempel hæve niveauet omkring 15 meter. Den lille ø i søen, som om sommeren er tilgængelig til fods, er helt forsvundet i søen om vinteren - kun få træer er synlige fra søbredden.

Sammenlignet med det pulserende, til tider hektiske liv omkring Gardasøen synes tiden næsten at være gået i stå ved Lago di Tenno, der er omgivet af tæt skov. Der er ingen bygninger ved søbredden, ingen turistfælder, og søen kan ikke nås med bil, men ad gamle sten trapper. Søen er en oase af ro og fred og et pragtfuldt sted at slappe af. Vi nød også at bade i det krystallklare vand. Søen siges at være den mest klare ferskvandssø i Italien.

I eftermiddag har vi gået søen rundt, ca. 4 km, nydt udsigten og svømmet i det fine vand fra bjergene. Vand temperatur er ca. 20° C. Vi kan også godt mærke, at vi er kommet ca. 500 m højere op. Temperaturen er faldet til 28° C, så vi er jo på afvæning!

Skulle selvfølgelig også lige prøve at vade ud til den lille ø, hvilket jo kun er muligt om sommeren.

Vores værtinde fortalte, at rigtig mange italienere holder ferie i august, hvor mange virksomheder lukker. Desuden er det søndag i dag, så ekstra mange mennesker ved Lago di Garda og Lago di Tenno.

Vi bemærkede en lille fin detalje ved vores sø. Et pænt stort område var dedikeret til hunde badestrand, og hunde, dem var der rigtig mange af. Og på forunderlig vis, var der også rent og pænt, ingen hunde efterladenskaber. Det var dejligt at erfare.

Kl. er 17, og solen er på vej ned bag bjergene, og det mærkes på temperaturen. Vi nød en let og frisk drink efter traveturen rundt - *Aperol Spritz*. Den må vi prøve at lave derhjemme.

Det er svært at lade være med at sidde i haven og bare nyde udsigten! Og Mogens mente, at et glas Amaron fra Fratelli Vogadori var passende midt i 'aftennydningen'.

Velvære, livsnydelse i lange, brede baner!

8. dag mandag d. 14. august 2017

Vågner op til endnu en solskinsdag og 47 års forlovelsesdag.

Vores værtinde disker op med et ypperligt morgenmåltid, æg, frugt, brød, kaffe, hyldeblomstsaft, syltetøj, lokale tomater og hjemmelavet polenta fra sønnernes fårehold i bjergene. Meget serviceminded. Og det forstod vi straks meget bedre, da hun fortalte, at hun hele livet havde arbejdet på Hotellet lige ved siden af. Det havde hendes Mor nemlig ejet.

Selv havde hun 5 sønner og 1 datter, hvoraf flere havde restauranter med overnatning rundt i området.

I aftes nød vi en dejlig pizza på hotellet med udsigt til søen. Lago di Tenno betager os med sin ro og skønhed. Hele søen rundt, eneste natur skønhed!

Vi tog lige en god times tid i liggestolene i formiddagssolen med udsigt til vores sø! Uh, det var afslappende og vederkvægende ovenpå et rigt og fyldigt morgenmåltid.

Jamen, vi må da i gang

Og det gjorde vi så. En fin travetur til Middelalderbyen Canale di Tenno. Så velbevaret og smuk at trave rundt i. Stejle, smalle, brolagte stræder, høje kringlede huse, der læner sig op af hinanden med mange små, skæve lejligheder, alle med al-tankasser fyldt med overdådige pelargonier. Mange steder hang dyner og tøj til luftning og tørring ud af vinduerne.

Et magisk sted hvor tiden synes at være gået i stå. Det emmer af kunst, kultur og historie. Canale di Tenno, der er fra det 13. århundrede, er med på listen over de smukkeste landsbyer i Italien.

Canale di Tenno er desuden sommerbolig og mødested for mange kunstnere. Og der var da også rigtig mange små kunster butikker i de snævre, kringlede huse.

Det blev til et par smukke oliventræs spækbrætter som souvenirs. Og desuden Aperol Spritz på det lille torv, hvor der var et konstant højroestet italiensk underholdende leben.

I en anden lille butik prøvede jeg spændende unika uldfrakker, syet af genbrugs bluser. Flotte og meget specielle.

Måske alligevel godt, at jeg ikke kunne passe **den** i lilla nuancer! Måske trods alt, alligevel lidt for særpræget til Kerteminde.

Smuk travetur hjemad med mig til Gardasøen.

Amarone flaskens sidste velsmagende glas blev indtaget på skråningen ved Lago di Tenno, og blev *fortyndet* med et par dukkerter. Endda med hovedspring direkte fra søbredden.

9. dag tirsdag d. 15. august 2017

Atter solskin, atter et rigt morgenmåltid, atter en venlig og imødekommende værtinde, Maria Nives, og atter et par timer på vores solskinsbænk i haven med udsigt til vores sø.

Svært at forlade et så enestående smukt, uspoleret og betagende fredfyldt sted. Men hjemad, det skal vi, fly fra Bergamo kl. 18.20, så dagens tur går langs Gardasøens vestlige side i adstadigt tempo til flyafgang.

I den lille by Malermo lykkedes det at finde en P-plads, og vi kom med få skridt ned på en lille strand med en restaurant. Vi får formiddagsdrink, Aperol Spritz og øl, og trækker tiden!

I Gardone finder vi nemt den lille snoede bjergvej op til S. Michelle, hvor vi boede sidste år. Turen ad bjergvejen er utrolig smuk og i S. Michelle finder vi *Punto Panoramico*. Et udsigspunkt højt beliggende over Garda søen. Herfra et betagende panoramisk syn udover den sydlige del af Gardasøen. Ved siden af, selvfølgelig en bjergrestaurant/hotel – *Albergo ristorante San Michele* - med samme enestående udsigt. Her er det værd at spise og måske engang overnatte!

Og stedet, ja, det finder man vist kun hvis man ved, det er der. Tip: Husk at tage bjergvejen mod S. Michelle, bliv ved med at tro på, at det er den rigtige vej, kør en 5-7 km, og pludselig er man i S. Michelle. Følg skiltet *Punto Panoramico*, kør ind på lille P-plads ved siden af en legeplads med picnicområde. Følg stien for enden af P-pladsen og vupti! En betagende udsigt til Lago di Garda og det ganske gratis.

Vi får pizza, og småblunder efterfølgende i græsset på det lille picnicområde, inden turen går til Bergamo = Il Caravaggio International Airport. – Bilen afleveres, og så er det eller bare at vente på Ryan Air afgang kl. 18.30. Ankomst Kerteminde ved midnatstid.

Det har været en dejlig ferieuge med mange skønne oplevelser.

P.S. Falorni Enoteca proptrækkeren.... den smuttede gennem security og ligger nu i køkkenskuffen og minder om dejlige dage i Norditalien.

Se videoen på: <https://youtu.be/xpJE40Rcg90>

Livsnyderne@tdi.NU
<http://www.Livsnyderne.NU>